

paa fast Ejendom. Man har nemlig altid vurderet Grundene for sig og Bygningerne for sig; de er aldrig vurderet sammen, og hvis det ærede Medlem vil have en saadan Sammenlægnings, maa der dog stilles Forslag derom. Grundlaget for det foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden det gamle System: Grundene for sig, Husene for sig. Vi har i de danske Købstæder haft et System med 10 Klasser af Ejendomme, hvorefter nogle Grunde betalte et vist Beløb pr. Kvadratalen, medens andre betalte det dobbelte, andre igen det tredobbelte o. s. v. op til det tidobbelte. Ved det foreliggende Lovforslag sker der ingen Forandring i det Forhold. Jeg forstaaer ikke den Tale, at der indføres et nyt Princip. Det er det gamle Princip, der føres videre paa et lidt ændret Grundlag.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han troede, at det konservative Folkepartis Tilværelse havde øvet gavnlig Indflydelse paa det foreliggende Lovforslags Udformning. Det vil jeg ikke bestride, for et hvilket som helst Parti, der arbejder med i en Sag, vil altid kunne øve en vis Indflydelse paa den, selv om det ikke giver den sin Tilslutning. Men jeg vil tilføje, at jeg tror, det konservative Parti kunde have øvet en endnu større Indflydelse, hvis det havde deltaget i det Arbejde, her er Tale om, paa en mere positiv Maade, end Tilfældet har været i Folketinget. Jeg haaber, at Partiets Repræsentanter i dette høje Ting vil stille sig noget anderledes og gaa ind i Arbejdet med det Formaal at skabe en god Lov af det foreliggende Lovforslag.

Maegaard: Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds maa undskylde, at jeg vender tilbage til det Spørgsmaal: Hvad ønsker egentlig det konservative Folkeparti henset til det Programpunkt, det har, hvorefter Partiet godt kan tænke sig at gaa med til en Grundværdiskat eller en Jordskat? Det ærede Medlem indrømmer, at Partiet har dette paa sit Program, men som Undskyldning for, at man ikke deltager i Arbejdet paa Gennemførelsen af dette Lovforslag, fremføres stadig, at man maa kræve et solidere eller et solidt Grundlag. Nu fik det ærede Medlem at vide — jeg tænker efter de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem, at han ikke har vidst det før —, hvorledes Grundlaget for faste Ejendomsskatter er i Købstæderne. Grundlaget er, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds oplyste, ganske det samme som det, der foreslaas her, idet man har en Skat paa Jorden efter en skønsmæssig

Vurdering af denne og en Bygningsafgift. Begge kan stige, men ikke paa samme Tid. Man kan forhøje Skatten paa Jordværdien til det tidobbelte, og noget lignende kan ske for Bygningsafgiftens Vedkommende, men Forhøjelse paa begge Omraader kan ikke ske samtidig. Det er altsaa det samme, der foreslaas her. Men hvad er det, det ærede Medlems Partivil? Det ønsker, at en Del af de faste Ejendomsskatter skal nedfældes paa Grundværdien, og det vil have et retfærdigere, solidere Grundlag og henviser i saa Henseende til en Bonitering. Men med Hensyn til Bonitering har jo det ærede Medlems Partis Repræsentanter i Folketingsudvalget i Samlingen 1924—25 afgivet den Udtalelse, jeg før oplæste. Jeg gik ud fra — undskyld, at jeg gjorde det; efter Erfaringer fra mit eget Parti mente jeg at have en vis Berettigelse dertil —, at de to Repræsentanter for det konservative Folkeparti ikke udtalte Partiets Opfattelse i et saa vigtigt Dokument som dette, uden at Partiets Landsformand var vidende derom. Men det viser sig jo nu, at det ærede Medlem ikke kender det mindste til, hvad disse ærede Medlemmer har skrevet. Det drejer sig ikke om en almindelig Udtalelse fra Udvalget, men Mindretallet, Fibiger og Christmas Møller — jeg behøver ikke yderligere at dokumentere det, for et Par af det ærede Medlems Partifæller har haft Lejlighed til at se, at Citatet er rigtigt —, skriver, staaende alene med Ansvar, at man er vejet tilbage for at fremsætte Forslag om Bonitering, dels fordi et saadant Grundlag neppe kunde holde udover ca. 25 Aar — nu siger Partiets Landsformand, de Konservatives politiske Leder her i Tinget, 100 Aar —, dels fordi dette Grundlag kun var brugeligt for den rene Landbrugsejendom, dels endelig fordi der vilde opstaa meget store Vanskeligheder paa Overgangsomaadet mellem Land og By. Disse tre Grunde er det, der bevirker, at det konservative Folkepartis ansvarlige Repræsentanter i Folketingsudvalget tager denne Stilling i Betænkningen og gør det — undskyld, jeg siger det en Gang til — antagelig paa Partiets Vegne; det maa vi andre da indtil videre have Ret til at gaa ud fra. Betænkningen er af 6. April 1925. Det konservative Folkeparti har denne Dag overfor Offentligheden forladt Kravet om en Bonitering som Grundlag for Jordværdibeskatning, det er officielt forladt. Man kræver imidlertid stadig som Betingelse for at gaa med til Gennemførelse af